

FESTIVITAT SANTA CECÍLIA

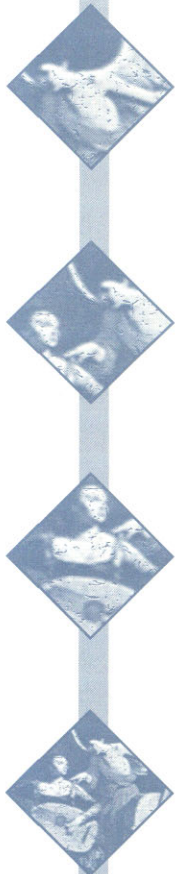
AJUNTAMENT DE XIXONA

AGRUPACIÓ
ARTÍSTICOMUSICAL

EL TRABAJO

Xixona, 29 de novembre de 2003

Soparet amb La Canyeta, 16 d'agost

Després de la part seriosa, va vindre la disbauxa, vàrem tocar un soparet amb la filà La Canyeta, en el sopar del capità que ens convidà al patí Eloi Coloma a tastar un sopar fred amb exquisits vins i altres varietats gastronòmiques d'eixa filada.

Relíquia en Banyeres de Mariola (dissabte 6 de setembre)

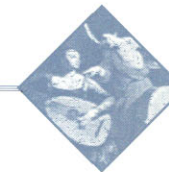
Una setmana després de les nostres festes, ens enganem amb el vestit d'estiu i marxem a fer poble a Banyeres. Allà celebrarem la Relíquia, com el Mig Any d'ací, i toquem les obres *Tonio* i *Xavier*, *el Coixo*.

Cercavila Nou d'Octubre (dijous 9 d'octubre)

L'última actuació que vàrem realitzar va ser aquesta cercavila pels carrers del poble, animant que la gent esquera a celebrar el dia que va nàixer el poble valencià. Festa poc seguida pels xixonencs i xixonenques embolicats de ple amb la temporada del torró. El pasdoble *Brisas del Clariano* i l'himne, amb el fiscorn de solista, David Arco.

Moltes més actuacions, moltes més hores ens queden per passar junts amb la nostra segona família, la banda de música.

● A les huit la banda està citada per escoltar la sonoritat. El director, Ramon García, fa cara de comicitat perquè el so és acceptable, però no hi ha el silenci que esperava. Xiquets que juguen, personal que parla amb l'amic que no ha vist fa prou de temps i un grup electrogen darrere de l'escenari. Si tenim el pati de les Escoles

amb la instal·lació preparada per què no el fem servir? La sonoritat crec que és millor.

Enguany, i a causa de no tenir encara un director titular, el Concert de Festes va ser dirigit per Ramon García i Soler, natural d'Atzeneta d'Albaida, guitarrista i gran compositor d'obres de temàtica festera com *Laura 94*, *Reina* o *Batallers*.

Al concert van sentir deu obres barrejades amb obres del director convidat com d'autors clàssics. El programa va ser el següent: *Antañona*, pasdoble de Fernando Tormo Ibañez; *Als Creuats*, marxa cristiana de Joan E. Canet Todolí; *Josele el de la Llana*, marxa mora de Francisco Esteve. Per finalitzar la primera part dues obres de García i Soler: *Tibi Mariae*, marxa cristiana; i *David Pascual*, marxa mora.

En la segona part vam sentir *Tino Herrera*, d'Amado Blanquer Ponsoda; *Moros del Rif*, de Rafael Alcaraz; i les tres últimes del director invitat: *Patricio Barceló* pasdoble-marxa; *Almunastir*, marxa mora i obra obligada en el certament de música festera d'Elda; i, per últim, segons el programa *Saoro*, pas masero. Diem segons el programa perquè Pau Ros, presentador del concert, va fer un incís i va explicar l'obra que intercalariem, la marxa cristiana que la banda de Xixona, va regalar al seu antic director, José Rafael Pascual Vilaplana, al concert del Mig Any, composta per Rafael Mullor, amb el títol, *Saxum*.

Un concert, diguem-ne, magistral, encara que les condicions, tornem a repetir, no van ser les adequades per l'entorn. Així que pregaríem a l'Ajuntament de Xixona, organitzador del concert, que pensara en els vells orígens, i que tornàrem a gaudir del pati Eloi Coloma, marc fester per excel·lència.

Una vegada acabat el concert, la banda va ser convidada a sopar en El Trabajo, on va degustar la varietat gastronòmica d'aquesta societat.

ACTES

CONMEMORATIUS

SANTA CECÍLIA 2003

**DISSABTE 29 DE
NOVEMBRE DE 2003**

10:00 h

-Partit de futbol entre la Canya i el Metall i Percussió.

19:00 h

-Trasllat de la imatge des de la Casa de Cultura fins a l'Església Arxiprestal Nostra Senyora de l'Assumpció.

19:30 h

-Missa en honor a la nostra patrona.

21:00 h

-Concert Festivitat de Santa Cecília al Cine de Dalt.

PROGRAMA

SANTA CECÍLIA – 2003

Agrupació Artisticomusical "El Trabajo" de Xixona

1a part

Saoret de Xufa - PD (2002)*
José R. Pascual Vilaplana.....(Muro-1971)

Côte D'or (1998)*
Fernando Ferrer Ferran.....(València-1966)

Tom Sawyer Suite (2001)*
Franco Cesarini.....(Suïssa-1961)

2a part

Symphonic Overture (1992)*
James Barnes.....(USA-1938)

Greek folk songs suite (2001)*
Franco Cesarini.....(Suïssa-1961)

Tintín (2001)*
Dirk Brossé.....(Bèlgica-1960)

* Primera vegada per l'Agrupació Artisticomusical El Trabajo de Xixona

Director: José Francisco Mira

Cercavila 15 d'agost i concert de Festes

Els primers raigs enlluernen la Torre Grossa, albirant la història al llarg d'XI segles. Els primers músics apareixen a l'entorn de la via principal de Xixona. -Bon dia- diu un d'ells. -Bon dia i que ens duga força salut-, respon el company de faristol. -La Mare de Déu de l'Assumpció ens la donarà.

La banda al complet i els primers veïns que la volen escoltar. Sí, hem dit que la banda estava al complet, hi havia un quòrum per llevar-se el barret.

José Iborra, *Pilili*, avisa el personal, tots formen, alça el dit índex i la música, a les nou del matí, apareix del no-res. El primer pasdoble, *Juanito el Fuster* del xixonenc i músic Juan Francisco Ballester Jérez, *Peporro*, dedicada al seu avi.

L'escenari situat a la porta de l'Ajuntament fa que Canana talle la peça per esquivar-lo. Es reprenen la cercavila pel carrer de l'Orito, on Alfonso Zaragoza i la seua dona, Pepi Vigara, ens esperen per festejar els onze anys que fa que va tornar a la banda. Orxata, granissat, fartons, magdalenes són oferts als músics que ho agraeixen amb la seua música.

El pasdoble que s'interpreta dins del pati de l'asil no es pot efectuar perquè el rector està dient missa. Barri de Sant Sebastià, Mati i Marisa Miquel ens esperen juntament amb José Eliseó Masià, la seua dona i altres veïns. Tornem a prendre un pisco labis.

Al Raval toquem *Mi Barcelona*, de Julio Laporta Hellín, i ens durà per tots els carrers fins arribar a la Plaça, on ja ens esperen els xiquets i les xiquetes que pinten els seus dibuixos sobre festes.

és un plaer. *Xubuch*, de José Rafael Pascual. Els murs obrin les portes de les seues cases i ofereixen diverses begudes als músics, que accepten de bon grat, perquè la gola s'asseca de seguida quan es bufa amb ganes.

No oblidarem mai eixa Entrada dels Moros, perquè el capità moro anava damunt del cap d'una serp d'una carrossa, i la mala sort va fer que es trencara el mecanisme i que caiguera amb la mala fortuna d'espantar-se la cama.

Homenatge a les bandes del País Valencià (dissabte 24 de maig)

Des que al febrer férem el concert del Mig Any no havíem tastat cap escenari tancat i en teníem ganes, així que com encara volíem assajar amb altres directors ens creàrem un concert per a fer-nos un homenatge més que merescut.

El director convidat, José Fco. Mira, natural d'Ibi ens preparà un concert d'allò més atractiu: *Encarnita la de Llusián*, de Josep Vicent Egea; *Vasa*, de Josep Suñer; *Os passaros do Brasil*, de Kees Vlak; *Fiesta*, de Philip Sparke; i *The Kings go forth*, d'Edward Gregson.

El Cine de Dalt va ser el lloc habitual del concert i el director, segons els comentaris, agradà.

Concert d'El Trabajo, 13 de juny

I per què no fem el concert d'El Trabajo, i el dirigeix qui vulga? Be, qui vol fer de director? Saragossa, Pilili, Tita major i Majo foren els directors d'aquest concert dedicat a tots els socis de la societat més antiga de Xixona. Les obres que tocaren foren: *Puenteáreas*, dirigit per Alfonso Zaragoza.

Aquest la va repetir al final del concert dedicant-li-la a la dona de Javier Melgar, *Jabato*. La segona obra *Una Noche de Calatayud*, dirigida per Luís García, *el Majo*, i la tercera obra de la primera part *Hornfestival*, dirigida per José A. Iborra, *Pilili*, i dos solistes excepcionals, Javier Melgar i Joan Josep Pardo, trompetistes.

A la segona part sentírem el pasdoble *Tita*, *el Bolero de Media Noche*, *L'esquadra* dirigides per Ricardo Planelles, *Tita*. I per tancar concert, *Os pássaros do Brasil*, dirigida per José Iborra, *Pilili*.

Un bon concert que produí tanta tensió als seus director que el Majo va caure redó en la barra, només un ensurt.

NOTES AL PROGRAMA

SAORET DE XUFA (PD) (2002.....José R. Pascual Vilaplana (Muro-1971)

Pasdoble dedicat a Salvador Abad, component de la filà Als Feixucs de Pego.

CÔTE D'OR (suite)(1998).....Fernando Ferrer Ferran (València-1966)

La Côte d'or (la costa d'Or) és una zona de França rica per la seua bellesa natural i pels productes que donen les seues terres. És una suit en tres moviments on utilitza el mateix tema com a frase per a la composició de tots ells.

DIJON, una ciutat amb gran majestuositat. En este moviment es presenta el tema principal que servirà com a conductor de tota l'obra. D'una forma solemne es descriu la bellesa de tots els grans monuments d'esta ciutat.

LA BOURGOGNE, l'art et le plaisir de vivre, una ruta on els grans camps de vinyes envolten esta zona de França i de la qual s'obté una gran producció de vins. El so de la flauta recorre, a mode de marxa lleugera, els camins que envolten les grans vinyes, on mils d'hectàrees de vinyes verdes arriben a produir una sensació de pau.

CHALON SUR LA RUE. Una introducció expressiva descriu el transcurs del riu Saône, que travessa tota la ciutat. I comença la festa, la gran desfílada de l'estiu com si es tractara del carnestoltes. Xiulets, botzines, confeti, disfresses, xerinola, bufons, rialles... tota una festa on la gent ix al carrer convertint-se en la principal protagonista. En esta obra l'autor escriu en la partitura "a Sonia per a no oblidar mai el meravellós viatge". Esta *suite* ha sigut obra obligada en la Tercera Secció en el Certamen Provincial de Bandes de Música d'Alacant de l'any 2001.

TOM SAWYER SUITE (2001).....Franco Cesarini (Suïssa-1961)

Les aventures de Tom Sawyer fou el llibre preferit en la infància del compositor Franco Cesarini. Amb el record d'aquell aventurer i màgic món, el compositor fa reviu musicalment els personatges del llibre de Mark Twain.

Els primers quatre temps estan dedicats a cadascun dels protagonistes de la novel·la.

El primer temps és Tom Sawyer el representat, on el caràcter burlesc està present en la música, quan utilitza el típic ritme de *cake walk*. El segon temps dedicat al seu millor amic Huckleberry Finn, el xiquet vagabund, on es pot reconèixer la cèlebre cançó popular americana *Ring, ring de Banjo*. Lent, expressiu i melangiós es presenta el tercer temps dedicat a la figura de Becky Thatcher, de qui el protagonista està enamorat. Indi Joe, assassí que vol capturar els dos involuntaris testimonis de l'horrible crim (Tom i Huck) per a

posteriorment eliminar-los. El seu secret no ha de ser revelat; sonoritat sinistra, on estan presents, constantment, les passes amenaçadores de l'índi (simbolitzat pels timbals). El quint temps *Final Felic*, és una recopilació de tots els temes musicals anteriors (a excepció de *l'Indi Joe*, per a assolir un final explosiu i majestuós.

SYMPHONIC OVERTURE (1992).....James Barnes (USA-1938)

Virtuós arranjamet de la balada americana *All those Endearing young Charms* del compositor americà James Barnes, professor de Composició en la Universitat de Kansas (USA), fou un encàrrec de la Banda de las Forces Aèries Americanes, en commemoració del 50 aniversari.

GREEK FOLK SONG SUITE (2001).....Franco Cesarini (Suïssa-1961)

Els típics instruments de la música popular grega són el clarinet, la mandolina, el violí, diversos tipus de tambors i, sobretot, el característic tambor *buzuki*. La música popular grega disposa d'un repertori que compta amb tres principals grups: el cant popular tradicional *Dimotiko*, el *Rebetiko* (cant popular dels immigrants), i les cançons dels compositors del segle XX, entre els quals es troba possiblement, el compositor grec més conegut Mikis Theodorakis, qui ha contribuït a través de les seues melodies a la difusió de textos de grans poetes grecs contemporanis.

En l'obra que hui ens ocupa, el compositor Franco Cesarini ha elaborat tres cançons a la manera tradicional.

La primera *O haralambis*, és una dansa circular en el típic ritme de 7/8, basada en la cançó popular *Kalamatianos*, que és cantada tradicionalment durant la celebració de les bodes, on el text fa referència a un jove que no volia casar-se. En la part central d'este primer temps també apareix una altra cançó popular anomenada *I Vos kopula*.

El segon temps, *Stu Psiloriti*, és una vella melodia de l'illa de Creta, el Psiloriti és el cim més alt de la muntanya Ida.

El tercer temps de la *suite* està basat en la cançó *Vasilikos thagino*, una cançó molt antiga de la regió d'Iperios. Algunes característiques d'este temps recorda la més famosa dansa grega, el *Sirtaki*.

TINTIN (Presoners del sol) (2001).....Dirk Brossé (Bèlgica-1960)

És una comèdia musical, basada en els còmics *Les 7 boles de cristall* i *El temple del sol* del conegut escriptor i dibuixant belga Hergé. Fou estrenada en Amberes (Bèlgica), el 15 de setembre de 2001. La música ha sigut escrita per Dirk Brossé, que ha plasmat en cançons les aventures de Tintin, el professor Tornasol, la Castafiore, el capità Haddock, etc. en un musical dedicat a l'heroi del còmic de milions de xiquets i adults de tot el món. Amb el permís de Dirk Brossé, el compositor holandès Johan de Meij, va crear un arranjamet per a banda que hui interpretem, on selecciona algunes cançons del musical.

Estava tot estudiat: "Saragossa, quan es regire el mestre per dir el títol de la de regal, el talles". Així va ser. Prèviament al regal es van dir unes paraules perquè la gent entenguera el motiu. Van ser uns moments emotius per a tothom: "composta per Rafael Mullor, un amic teu, i de part de tota la banda de Xixona per a tu, la marxa cristiana *Saxum*". Clar, van ser tantes emocions d'un moment que de primeres no es va adonar del que estava passant. Pel corredor entrava Rafa Mullor, José Rafael atordit no sabia, i la banda alçada. Mullor alça els braços i allà va, *Saxum*. Una de les millors marxes cristianes de Mullor. Això sí, de regal, *Cavall de Foc*.

Festes de la Magdalena, Castelló de la Plana (dissabte 22 de març)

A les nou del matí, la banda queda per prendre's un café, una *herbeta* perquè tres hores de camí es fan pesades. Ja fa quatre anys que no faltem a la desfilada del pregó que obri les festes de la Magdalena.

La Colla del Rei Barbut són els acompanyants que van amb cabuts, la gent que t'ofereix tot tipus de beguda i menjar i nosaltres amb la marxa cristiana *Cid*.

Setmana Santa (del 17 al 20 d'abril)

La Setmana Santa xixonenca no podia faltar en la nostra agenda. Moltes vegades hem comentat els músics que què faria el poble si canviàrem els ja tan clàssics: *Jesus Preso*, *Heroe Muerto*, *Mektub*, *Nuestro Padre Jesús*, *Procesión de Semana Santa en Sevilla* i *Virgen de la Roca*.

Dijous amb la Processó del Natzaré; Divendres Sant, la de l'Enterrament, el nucli antic amb el sepulcre; i, per últim, el Diumenge de Resurrecció, vestits de mona i preparats per fer-nos un xocolate amb magdalenes.

Alcoi (24 i 26 d'abril, 3 de maig)

Si al 2002 només férem una Entraeta i ens quedàrem amb fam, enguany tinguérem bastant: dues entraetes i l'Entrà. Tocàrem amb l'esquadra especial del mig, corresponent a la fila Realistes i unes obres magnífiques, que encara et donen més ganes de bufar: *Penya Cadell*, de Paco Esteve, *Abencerrajes* i *Tarde de Abril* d'Amando Ponsoda.

Les Entraetes dels dies 24 i 26 d'abril ens prepararen per al dia 3 de maig, dia de l'Entrà, on tots els components de la banda gojàrem com a xiquets en la festa alcoiana.

Muro (10 de maig)

Una setmana després visitàrem els nostres amics i companys de Muro. Anàrem darrere d'una esquadra de dones que estrenava vestit per a l'ocasió i que tenia molta ànsia que fórem nosaltres els músics, que

Entrà de Festes de Gelaors (dissabte 22 de febrer)

El 2003 era un any d'efemèride per als nostres veïns del gelat, 25 anys des que celebraren les Festes de Moros i Cristians, creades per la impossibilitat de no tastar-les a l'agost.

Els Califes ostentaven la capitania, i cinc dels seus fundadors n'eren els capitans. La banda tancà l'Entrà amb *President*, de Miguel Picó Biosca, i *Penya Cadell* de Paco Esteve.

Concert Mig Any (divendres, 28 de febrer de 2003)

Les nou de la nit, el Cine de Dalt de gom a gom. Les banderes als laterals de l'escenari. És la vespra, i la celebrem amb uns dels elements fonamentals dels moros i cristians, la música festera.

Hui és un dia un tant especial. El concert és un homenatge a la música de José Rafael Pascual Vilaplana, exdirector de l'Agupació Artísticomusical El Trabajo de Xixona, qui interpretaria les obres.

L'acte l'obri Antonio Ibáñez Cremades, *Tonèfica*, i explica el contingut de la primera part: *Sara*, pasdoble; *Xubuch*, marxa mora; *Jordi*, pasdoble; *Archeus*, marxa cristiana; i *Raspeig*, marxa mora.

Després que l'Associació de Festes repartira tots els premis, continuarem amb la segona part del concert que estava composta per:

Machaco, pasdoble; *Jéssica*, marxa cristiana; *Alamir en Edu*, marxa mora; *La néta de Manyà*, marxa cristiana; i *Tudmir*, marxa mora.

Un concert que el podríem definir amb un sol adjectiu: PLE. Per la qualitat demostrada per la banda, per la il·lusió mostrada, tant pel director com pels músics, i per l'ambient que hi havia. Què podríem demanar més? Una sorpresa que li tenien guardada els músics, un regal que no es va poder realitzar al concert de Santa Cecília per qüestions de preparació.

JOSÉ FCO. MIRA MARÍN (director)

Estudia en els conservatoris d'Alacant, Madrid i Sevilla, on obté el títol de Professor Superior de Flauta amb els professors Andrés Carreres i Fco. Javier López. Posteriorment, amplia els seus estudis amb Magdalena Martínez (solista OCB).

Ha actuat com a solista en nombrosos grups de cambra i ha realitzat concerts per tot l'Estat Espanyol, Marrocs i Estats Units.

A més, ha realitzat enregistraments per a RNE, TVE, CANAL SUR i TVV. També ha enregistrat un CD dedicat a la música de cambra de Muñoz Molleda.

Actualment és solista de la OSA, col·labora amb el quartet Saravasti (Múrcia), amb la Banda Municipal d'Alacant i és professor numerari de Flauta en el Conservatori Professional d'Alacant.

Ha realitzat cursos de Direcció i Anàlisi amb Gerardo Pérez Busquier, Jan Cober i Carles Guinovart. Estudia Direcció de Banda en l'Escola Comarcal de la Vall d'Albaida amb José Rafael Pascual Vilaplana i des de gener de 2000 dirigeix la Unió Musical d'Ibi.

MEMORÀNDUM

Un any més l'Agrupació Artísticomusical El Trabajo de Xixona vol celebrar la festa de la seua patrona, santa Cecília, amb una sèrie d'actes. Amb la festivitat de la patrona acabem un nou any i n'obrim un altre. Però volem deixar constància del que fem al llarg de l'any, perquè quan passe el temps, obliguem aquest programa i recordem els moments màgics i irrepetibles que forgem dia a dia, setmana a setmana, mes a mes, acudint als assajos, pilars bàsics que formen la nostra banda, la de Xixona.

Santa Cecília 2002 (23 de novembre de 2002)

Santa Cecília de l'any passat va marcar una època de la banda, la de l'acomiadament d'un director, José Rafael Pascual Vilaplana, que va exercir durant els últims huit anys (1996-2003). El concert fou molt emotiu. Entre llàgrimes ens deia adéu, un adéu que alguns no volien sentir.

El programa del concert va estar dedicat a dos grans autors de música: Leonard Bernstein i Afred Reed. Les obres de Bernstein varen ser *Slava!*, *On the town* i *Candide* i les de Reed *A festival prelude*, *Lorva Horovel* (d'Armenian Dances) i *Praise Jerusalem!*.

Li teníem preparada una sorpresa i era que abans que començara la seua última peça, Alfonso Zaragoza l'interrompé, davant l'atordiment del director, i com a recordatori de la seua estada a Xixona, li donàrem el carnet de Soci Honorífic de la Banda. José Rafael va voler tancar el concert amb *Carol* (*l'orgull dels agüelos*), de Francisco Esteve, primera obra que interpretà quan va venir a Xixona.

Processó de la Puríssima (8 de desembre de 2002)

La temporada quasi acabada, l'olor a mel i ametla que impregna els carrers de Xixona, i la processó de la Puríssima que preludeja l'inici del Nadal, senyal de tradició xixonenca on la dona és la protagonista de la processó.

Cavalcada de Reis (diumenge 5 de gener de 2003)

Un dia en l'any on els reis de la casa esperen entusiasats que els esperarà després d'haver demanat els joguets i nines a Melcior, Gaspar i Baltasar?.

L'ambient, seria igual sense el *Pupirri Nadalenc* de Ricardo Planelles? Enguany també els educands de l'Escola de Música ens acompanyaren durant la Cavalcada.

Concert de Sant Sebastià 2003 (dissabte 25 de gener de 2003)

Després de la marxa del nostre benvolgut José Rafael, ens posem a la tasca de provar director amb la idea fixa de trobar-ne un que òmpliga les nostres necessitats. La Junta Directiva proposa uns quants. El primer n'és Antonio Vicente Gosálbez Cantó, natural de Relleu i director i creador de la *Unió Musical* de Busot el 1989.

El programa del concert dedicat al nostre patró va estar: *Dynamica*, de Jan Van Der Roost; *Mancini Spectacular*, de Warrar Barker; *Quens park melody*, de Jacob de Haan; i *Oregon* (*Fantasy for band*), de Jacob de Haan, a la primera part. La segona, va estar integrada per *Gaudium*, de Ramón García i Soler; *Vieren-Cyclus*, d'Amado Malando; i *Diagram*, d'André Waignein.

I com és tradicional en la nostra agrupació, cinc nous músics procedents de l'Escola de Música van entrar a formar part de la nostra colla musical: Cristina Pla Sirvent (clarinet), Joan Josep Pardo Arques (trompa), Efrén Vilaplana Mira (trombó), Luca Iborra Gómez (bombardí) i Pablo Galiana Coloma (clarinet). Benvinguts i per molts anys.

El concert es va celebrar a dos quarts de nou al Cine de Dalt.

Sant Sebastià sempre ens ha servit de referent per batejar nous músics i per celebrar les seues noces d'argent i d'or.

Les bodes d'argent en tenim uns quants però, d'or pocs. Enguany li vam poder atorgar la medalla d'or, és a dir, 50 anys amb la Banda, a un baixista, Luís García "el Majo".

Aquesta condecoració var fer que l'Associació de Festes, l'elegira per a la direcció de l'himne de festes. El seu company, Fernando Serra, li va fer entrega de la medalla d'or. La Banda, amb aquestes línies, vol reconèixer-li, l'esforç, l'estima i l'entusiasme al llarg de mig segle com a músic xixonenc.